

UNCUT- NEWS

NIEZALEŻNE ANALIZY I INFORMACJE NA TEMAT GEOPOLITYKI, EKONOMII, ZDROWIA I TECHNOLOGII

depositphotos.com

Rand Paul publikuje tajne dzienniki Fauciego: Spojrzenie za kulisy globalnego aparatu władzy

- 29 lipca 2026 r.

Republikański senator USA **Rand Paul**, przewodniczący senackiej Komisji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Spraw Rządowych, opublikował dwa obszerne zbiory dokumentów, które, jak twierdzi, oparte są na prywatnych zapiskach **dr. Anthony'ego Fauciego** składają się z . **Razem „Dziennik Tony'ego” i „Dziennik Tony'ego: Prequel” ponad 1600 stron** wewnętrznych notatek, e-maili i osobistych [wpisów z pamiętnika](#) z lat 2001–2021.

Jeśli te dokumenty są autentyczne, malują obraz, który ma niewiele wspólnego z publicznym postrzeganiem byłego dyrektora NIAID. Zamiast niezależnego naukowca, Fauci jawi się jako główny architekt ściśle powiązanej sieci agencji wywiadowczych, wojska, Białego Domu,

przemysłu farmaceutycznego i organizacji międzynarodowych – i jako ktoś, którego prywatne oceny często znacząco odbiegały od jego późniejszych publicznych wypowiedzi.

Hipoteza laboratoryjna była rozważana w naszej firmie od samego początku.

Zgłoszenia z 31 stycznia i 1 lutego 2020 r. cieszą się szczególnie dużym zainteresowaniem.

Fauci udokumentował, że czołowi wirusolodzy już pod koniec stycznia ostrzegli go, że **miejsce rozszczeplenia** wirusa przez furinę wydaje się trudne do pogodzenia z naturalnym pochodzeniem. Kilku naukowców rozważało sztuczną modyfikację lub wypadek laboratoryjny jako poważną możliwość. Sam Fauci natychmiast zorganizował kolejne spotkania ekspertów i jednocześnie wszczął dochodzenia naukowe i bezpieczeństwa.

Publicznie jednak hipoteza laboratoryjna była później przez lata przedstawiana jako bezpodstawna lub spiskowa. Rozbieżność między wewnętrznymi dyskusjami a późniejszą komunikacją publiczną jest jednym z najbardziej uderzających ustaleń zawartych w dokumentach.

Od naukowca do menedżera ds. energii

Drugi [dokument](#) jest jeszcze bardziej odkrywczy .

Zapiski pokazują, że Fauci działał znacznie dalej niż typowa rola badacza na wiele lat przed pandemią COVID.

Opisuje regularne spotkania w Białym Domu, konsultacje z Radą Bezpieczeństwa Narodowego, ścisłą współpracę z Departamentem Stanu, USAID i Departamentem Zdrowia i Opieki Społecznej (HHS), a także opracowywanie strategicznych dokumentów rządowych. Polityka zdrowotna jest przedstawiana nie jako dziedzina medycyny, lecz wyraźnie jako integralna część amerykańskiej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Oto obraz człowieka, który przez dziesięciolecia działał na styku nauki, polityki i bezpieczeństwa narodowego.

Plan globalnej architektury zdrowotnej

Na szczególną uwagę zasługuje dokument strategiczny z 2001 roku. Przedstawiono w nim międzynarodowy model opieki zdrowotnej, który został opracowany m.in. przez...

- KTO,
- Bank Światowy
- UNAIDS,
- Fundacja Gatesa,
- Firmy farmaceutyczne,

- rządy i
- Organizacje pozarządowe

Powinni się w to zaangażować wspólnie.

Międzynarodowy panel ekspertów dokona oceny programów, rozdzieli środki i opracuje długoterminowe strategie.

Z perspektywy czasu dokument ten wydaje się niemalże wczesnym projektem globalnej architektury ochrony zdrowia, która stała się widoczna na całym świecie podczas pandemii COVID.

Nie leki, ale kontrola nad systemami

Po podróży do Ugandy Fauci dochodzi do wniosku, który ujawnia jego późniejszy sposób myślenia.

Pisze, że same leki nie wystarczą. Co najważniejsze, konieczne jest zbudowanie kompletnych struktur opieki zdrowotnej, systemów monitorowania i infrastruktury administracyjnej. Nawet jeden z najlepszych szpitali w Afryce ledwo zapewnia podstawową opiekę. Kryzys związany z AIDS należy wykorzystać jako okazję do rozbudowy całego systemu opieki zdrowotnej.

Ta perspektywa jest powracającym motywem w dokumentach: kryzysy są rozumiane nie tylko jako wyzwania dla medycyny, ale także jako szansa na trwałe rozszerzenie struktur instytucjonalnych.

Nauka czy komunikacja polityczna?

Jak pokazują zapisy, nawet w czasie pandemii komunikacja odgrywała kluczową rolę.

Fauci opisuje dyskusje na temat relacji z prasą, koordynacji z agencjami rządowymi i obawy dotyczące tego, jak pewne informacje mogą być postrzegane publicznie. Jednocześnie dokumentuje intensywne konsultacje dotyczące zakazów podróżowania, kwarantann, śledzenia kontaktów i późniejszych środków, takich jak dystans społeczny – na długo przed ich publicznym wdrożeniem.

Powstaje wrażenie, że strategia polityczna i zarządzanie komunikacją były od samego początku ściśle powiązane z decyzjami naukowymi.

Dokumenty te podnoszą fundamentalne pytania:

- Dlaczego opcje omawiane wewnętrznie zostały tak kategorycznie odrzucone publicznie?
- Jaką rolę odegrały organy bezpieczeństwa w decyzjach naukowych?
- Gdzie kończy się niezależna nauka, a gdzie zaczyna się zarządzanie kryzysami politycznymi?

- A jak wielki był wpływ niewielkiej grupy urzędników na decyzje dotyczące miliardów ludzi?

Po lekturze tych dokumentów jedno staje się jasne: wizerunek **niezależnego** naukowca Anthony'ego Fauciego wydaje się znacznie bardziej złożony, niż przedstawiano go opinii publicznej podczas pandemii. Zamiast tego, dokumenty malują portret jednego z najbardziej wpływowych decydentów we współczesnej polityce zdrowotnej i bezpieczeństwa biologicznego – mającego dalekosiężny wpływ na naukę, rząd i instytucje międzynarodowe.